

bcn
classics

Palau de la Música
Gran Teatre del Liceu

24/25

04
12
24

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

Orfeó Donostiarra

ADDA Simfònica Alicante

Josep Vicent

idealista

tot és millor amb música

mecenes de BCN Clàssics

ADDA Simfònica Alicante

Director de l'orquestra: **Josep Vicent**

Orfeo Donostiarra

Director de cor: **José Antonio Sainz Alfaro**

4 de desembre de 2024 a les 20 h

Palau de la Música Catalana

Durada aproximada: 93 minuts amb mitja part inclosa

bcn
clàssics

Palau de la Música
Gran Teatre del Liceu

24/25

Maurice Ravel (1875-1937)

Suite núm. 2 de Daphnis et Chloé

18'

Lever du jour

Pantomime

Danse générale

Pausa 15 minuts

Carl Orff (1895-1982)

Carmina Burana

60'

Fortuna Imperatrix Mundi (Fortuna, emperadriu del món)

Primo Vere (Primavera)

Uf Dem Anger (Al jardí)

In Taberna (A la taverna)

Cour d'amours (Cort d'amors)

Fortuna Imperatrix Mundi (Fortuna, emperadriu del món)

Solistes:

Sabrina Gárdez Soprano

Rafael Quirant Sopranista

Milan Perišić Baríton

Carl Orff Carmina Burana

I - FORTUNA IMPERATRIX MUNDI

1. O Fortuna

O Fortuna,
velut Luna
statu variabilis,
semper crescis aut decrescis;
vita detestabilis
nunc obdurat
et tunc curat
ludo mentis aciem,
egestatem,
potestatem
dissolvit ut glaciem.

Sors immanis
et inanis,
rota tu volubilis,
status malus,
vana salus
semper dissolubilis,
obumbrata
et velata
michi quoque niteris;
nunc per ludum
dorsum nudum
fero tui sceleris.

Sors salutis
et virtutis
michi nunc contraria,
est affectus
et defectus
semper in angaria.
Hac in hora
sine mora
corde pulsum tangite;
quod per sortem
sternit fortem,
mecum omnes plangite!

I - FORTUNA, EMPERADRIU DEL MÓN

1. Oh! Fortuna

*Oh! Fortuna
com la lluna
ets d'estat variable,
sempre creixes
o bé minves;
la vida detestable
a vegades es desentén
a vegades es preocupa
de l'agudesa de la ment
com si fos un joc
i la pobresa i el poder
dissol com el gel.*

*Sort ferotge
i vana
ets una roda que gira;
estat insegur,
i vana salvació,
sempre fonedissa;
tenebrosa
i amagada
també et gires contra mi;
i ara jo, pel joc,
vaig amb l'esquena nua
per la teva culpa cruel.*

*La sort, en la salut
i en la virtut
m'és ara contrària;
el guany
i la pèrdua
són sempre motius d'angoixa.
Ara mateix
sense tardança
polseu les cordes,
perquè la sort
fa que caigui el fort,
planyeu-vos tots amb mi!*

2. Fortune plango vulnere

Fortune plango vulnere
stillantibus ocellis
quod sua michi munera
subtrahit rebellis.
Verum est, quod legitur,
fronte capillata,
sed plerumque sequitur
occasio calvata.

In Fortune solio
sederam elatus,
prosperitatis vario
flora coronatus;
quicquid enim florui
felix et beatus,
nunc a summo corruui
gloria privatus.

Fortune rota volvitur:
descendo minoratus;
alter in altum tollitur;
nimis exaltatus
rex sedet in vertice
caveat ruinam!
nam sub axe legimus
Hecubam reginam.

II - PRIMO VERE

3. Veris leta facies

Veris leta facies
mundo propinatur,
hiemalis acies
victa iam fugatur,
in vestitu vario
Flora principatur,
nemorum dulcisono
que cantu celebratur.

2. Planyo les ferides de la fortuna

*Planyo les ferides de la fortuna
mentre ploren els meus ulls,
perquè em lleva, rebel,
els seus presents.
És veritat allò que diuen
que l'ocasió té cabells pel davant,
però sovint, per darrere
és calba.*

*En el tron de la Fortuna
jo havia segut, excels,
coronat amb les flors
variades de la prosperitat;
però si abans estava envoltat de flors
feliç i joiós,
ara em veig caigut del cim
i privat de la glòria.*

*Gira la roda de la Fortuna:
i mentre jo soc degradat
un altre és enlairat;
exaltat en excés
el rei seu al tron més alt.
Però que es guardi de la perdició!
Perquè sota l'eix de la roda
veiem la reina Hècuba.*

II - PRIMAVERA

3. La cara feliç de la primavera

*La cara feliç de la primavera
obsequia el món,
i la duresa de l'hivern,
vençuda ja fuig;
vestida de colors
Flora ja governa,
i amb el dolç cant
dels boscos, és celebrada.*

Flore fusus gremio
Phebus novo more
risum dat, hoc vario
iam stipate flore.
Zephyrus nectareo
spirans in odore.
Certatim pro bravio
curramus in amore.

Cytharizat cantico
dulcis Philomena,
flore rident vario
prata iam serena,
salit cetus avium
silve per amena,
chorus promit virginum
iam gaudia millena.

4. Omnia Sol Temperat

Omnia sol temperat
purus et subtilis,
novo mundo reserat
facies Aprilis,
ad amorem properat
animus herilis
et iocundis imperat
deus puerilis.

Rerum tanta novitas
in solemnibus vere
et veris auctoritas
jubet nos gaudere;
vias prebet solitas,
et in tuo vere
fides est et probitas
tuum retinere.

Ama me fideliter,
fidem meam noto:
de corde totaliter
et ex mente tota
sum presentialiter
absens in remota,
quisquis amat taliter,
volvitur in rota.

*Assegut a la falda de Flora,
Febus, segons el seu nou costum,
somriu, en un munt de flors
de colors variats.
El zèfir bufa
amb olor de nèctar;
correm i afanyem-nos
pel premi de l'amor.*

*Canta el so de la cítara
el dolç rossinyol,
i els prats asserenats
somriuen amb flors de colors;
els ocells volen tots junts
pels llocs agradables del bosc;
i un cor de donzelles
ofereix goigs innombrables.*

4. El sol ho suavitza tot

*El sol ho suavitza tot
pur i subtil,
a un nou món obre
el seu rostre l'abril;
per l'amor s'afanya
l'ànim dels joves
i entre els alegres regna
un déu infantil.*

*Tanta novetat en les coses
de la primavera solemne,
i la seva autoritat,
ens manen gaudir;
ens presenta els camins de sempre,
i en la teva primavera
és fidel i honrat
conservar allò que és teu.*

*Estima'm fidelment,
sàpigues que et soc fidel:
de tot cor
i en pensament,
soc present
encara que estigui lluny.
El que estima de tal forma
gira en una roda de turment.*

5. Ecce Gratum

Ecce gratum
et optatum
ver reducit gaudia,
purpuratum
florete pratam,
Sol serenat omnia.
Iam am cedant tristia!
Estas redit,
nunc recedit
Hyemis sevitia.

Iam liquescit
et decrescit
grando, nix et cetera,
bruma fugit,
et iam sugit
Ver estatis ubera;
illi mens est misera,
qui nec vivit,
nec lascivit
sub Estatis dextera.

Gloriantur
te letantur
in melle dulcedinis,
qui conantur,
ut utantur
premio Cupidinis:
simus jussu Cypridis
gloriantes
et letantes
pares esse Paradis.

III - UF DEM ANGER

6. Tanz

7. Florete Silva Nobilis

Florete silva nobilis
floribus et foliis.
Ubi est antiquus
meus amicus?
Hinc equitavit,

5. Vet aquí l'agradable primavera

*Vet aquí que l'agradable
i desitjada primavera
ens retorna els seus goigs;
el prat floreix
de color de porpra
i el sol ho asserena tot.
Que fugin les tristeses!
Torna el bon temps
mentre es retira
la cruesa de l'hivern.*

*Ja es fon
i es desfà
la calamarsa, la neu i tot!
Fuig l'hivern
i la terra es nodreix
dels pits de la primavera.
Té una ment mesquina
aquell que no viu
ni frueix
durant el bon temps.*

*Són glorificats
i assoleixen la felicitat
amb dolçor de mel
aquells que s'afanyen
per fer ús
dels dons de Cupidó.
Sotmetem-nos a les ordres de Cipris
glorificant-nos
i alegrant-nos de ser
iguals que París!*

III - AL JARDÍ

6. Dansa

7. Floreix el noble bosc

*Floreix el noble bosc
amb flors i fulles.
On és el meu vell amic?
D'aquí se n'anà cavalcant!
Ai, i ara qui m'estimarà?*

eia, quis me amabit?
Floret silva undique,
nach mime gesellen ist mir we.
Gruonet der walt allenthalben
wa ist min geselle also lange?
Der ist geriten hinnen,
o wi, wer sol mich minnen?

8. Chramer, Gip Die Varwe Mir

Chramer, gip die varwe mir,
die min wengel roete,
damit ich die jungen man
an ir dank der minnenliebe noete.

Seht mich an,
jungen man!
lat mich iu gevallen!

Minnet, tugentliche man,
minnecliche frouwen!
minne tuot iu hoch gemuot
unde lat iuch in hohlen eren schouwen.

Seht mich an
jungen man!
lat mich iu gevallen!

Wol dir, werit, das du bist
also freuden riche!
ich wil dir sin undertan
durch din liebe immer sicherliche.

Seht mich an,
jungen man!
lat mich iu gevallen!

9. Reie

Swaz hie gat umbe
daz sint alles megede,
die wellent an man
allen disen sumer gan!

Chume, chum geselle min,
ih enbite harte din,

*Floreix el bosc per tot arreu
i jo desitjo el meu estimat.
Tot torna a florir al bosc, ai!
Per què tarda tant el meu amor?
Se n'anà d'aquí cavalcant! Ai!
Per què tarda tant el meu amor?
Se n'anà d'aquí cavalcant!
Ai, i ara qui m'estimarà?*

8. Mercader, dona'm el coloret

*Mercader, dona'm el coloret,
per pintar de vermell les meves galtes
i fer que els joves
em desitgin, vulguin o no.*

*Mireu-me,
joves!
Vull agradar-vos!*

*Estimeu, homes dignes,
les dones dignes d'amor;
l'amor us farà sentir orgullosos
i elevarà els vostres esperits.*

*Mireu-me,
joves!
Vull agradar-vos!*

*Alegra't, món, per estar
tan ple d'alegries!
Sempre seré el teu servent
per la teva gran generositat.*

*Mireu-me,
joves!
Vull agradar-vos!*

9. Ronda

*Aquestes noies
que ballen aquí,
no volen homes
per a aquest estiu!*

*Vine, vine estimat meu
t'espero amb desig,*

ih enbite harte din,
chume, chum geselle min.

Suzer rosenvarwer munt,
chum unde mache mich gesunt,
chum unde mache mich gesunt,
suzer rosenvarwer munt.

Swaz hie gat umbe
daz sint alles megede,
die wellent an man
allen disen sumer gan!

10. Were Diu Werlt Alle Min

Were div werlt alle min
von dem mere unze an den Rin
des volt ih mih darben,
daz diu chünegin von Engellant
lege an minen armen.

IV - IN TABERNA

11. Estuans interius

Estatus interius
ira vehementi
in amaritudine
loquor mee menti:
factus de materia,
cinis elementi
similis sum folio,
de quo ludunt venti.

Cum sit enim proprium
viro sapientia
supra petram ponere
sedem fundamenti,
stultus ego comparor
fluvio labenti,
sub eodem tramite
nunquam permanenti.

Feror ego veluti
sine nauta navis,
ut per vias aeris

*t'espero amb desig,
Vine, vine estimat meu.*

*Boca dolça de llavis vermells,
vine, i torna a confortar-me
boca dolça de llavis vermells,
vine, vine, vine, vine...*

*Aquestes noies
que ballen aquí,
no volen homes
per a aquest estiu!*

10. Si tot el món fos meu

*Si tot el món fos meu
des del mar fins al Rin,
hi renunciaria de bon grat
si la reina d'Anglaterra
descansés en els meus braços.*

IV - A LA TAVERNA

11. Ardent per dintre

*Ardent per dintre
amb ràbia desfermada
parlo amb amargor
en els meus pensaments:
fet de matèria
lleu com la cendra
soc com una fulla
amb la qual juguen els vents.*

*Malgrat que és propi
d'home assenyat
posar sobre una base
de pedra els seus fonaments,
jo, ximple, semblo
un riu que flueix
i que mai no roman
sota un mateix cel.*

*I em deixo portar
com un vaixell sense mariner,
talment es deixa portar*

vaga fertur avis;
non me tenent vincula,
non me tenet clavis,
quero mihi similes
et adiungor pravis.

Mihi cordis gravitas
res videtur gravis;
iocis est amabilis
dulciorque favis;
quicquid Venus imperat,
labor est suavis,
que nunquam in cordibus
habitat ignavis.

Via lata gradior
more iuventutis
inplicor et vitiis
immemor virtutis,
voluptatis avidus
magis quam salutis,
mortuus in anima
curam gero cutis.

12. Cignus ustus cantat

Olim lacus colueram,
olim pulcher extiteram,
dum cignus ego fueram.
Miser, miser!
modo niger
et ustus fortiter!

Girat, regirat garcifer;
me rogos urit fortiter;
propinat me nunc dapifer.

Miser, miser!
modo niger
et ustus fortiter!

13. Ego sum abbas

Ego sum abbas Cucaniensis
et consilium meum est cum bibulis,
et in secta Decii voluntas mea est,
et qui mane me quesierit in taberna,

*un ocell errant pels camins de l'aire.
No em reté cap lligam,
no em reté cap clau,
busco els meus semblants
i em faig amb els depravats.*

*La serietat del cor
em resulta cosa feixuga;
el joc és agradable,
més dolç que la mel.
I tot allò que em mana Venus
és feina plaent,
que mai no habita
en els cors indolents.*

*Camino per l'ampla via
com és costum de la joventut,
i em lliuro als vicis
oblidant les virtuts,
àvid de plaers
més que no pas de salvació;
mort d'ànima
només em preocupa el cos.*

12. En altres temps havia viscut en llacs

*En altres temps havia viscut en llacs
excel·lí en bellesa,
mentre era un cigne.
Ai, miserable!
Ara estic negre
i dol tot rostit!*

*El cuiner em fa girar i regirar;
el foc em crema molt,
i el cambrer m'ofereix al banquet.*

*Ai, miserable!
Ara estic negre
i dol tot rostit!*

13. Jo soc l'abat

*Jo soc l'abat de la Cucanya,
el meu parer és el dels bevedors
i en la secta de Deci està la meua
voluntat,*

post vesperam nudus egredietur,
et sic denudatus veste clamabit:
Wafna, wafna!
quid fecisti sors turpissima?
Nostre vite gaudia
abstulisti omnia!

14. In taberna quando sumus

In taberna quando sumus
non curamus quit sit humus,
sed ad ludum properamus,
cui semper insudamus.
Quid agatur in taberna,
ubi nummus est pincerna,
hoc est opus ut queratur,
si quid loquar, audiatur.

Quidam ludunt, quidam bibunt,
quidam indiscrete vivunt.
Sed in ludo qui morantur,
ex his quidam denudantur
quidam ibi vestiuntur,
quidam saccis induuntur.
Ibi nullus timet mortem
sed pro Baccho mittunt sortem.

Primo pro nummata vini,
ex hac bibunt libertini;
semel bibunt pro captivis,
post hec bibunt pro captivis,
quater pro Christianis cunctis,
quinqües pro fidelibus defunctis,
sexies pro sororibus vanis,
septies pro militibus silvanis.

Octies pro fratribus perversis,
nonies pro monachis dispersis,
decies pro navigantibus,
undecies pro discordantibus,
duodecies pro penitentibus,
tredecies pro iter agentibus.
Tam pro papa quam pro rege
bibunt omnes sine lege.

*i qui al matí em busqui a la taverna
després, al vespre, en sortirà nu
i així, despullat de la seva roba, cridarà:
“Wafna, wafna!
què has fet, sort infame?
Ens has llevat tots els goigs
de la nostra vida!”*

14. Quan som a la taverna

*Quan som a la taverna,
no ens preocupem perquè haguem de
morir,
sinó que ens lliurem al joc,
i per ell ens escarrassem.
Allò que es fa a la taverna,
on la moneda fa de coper,
cal que se sàpiga:
escolteu el que us diré.*

*N'hi ha que juguen, d'altres beuen,
n'hi ha que viuen a la lleugera.
Dels que s'afanyen pel joc,
n'hi ha que perden la roba,
d'altres es vesteixen allà mateix
i fins i tot alguns s'han de tapar amb sacs.
Allà ningú no tem la mort,
però tots encomanen la seva sort a
Bacus.*

*Primer beuen pels diners que val el vi,
perquè d'aquests beuen els llibertins.
Beuen un cop pels captius,
i després tres cops pels vius,
quatre per tots els cristians,
cinc pels fidels difunts,
sis per les germanes llibertines,
set pels cavallers errants.*

*Vuit pels frares perversos,
nou pels monjos dispersos,
deu pels navegants,
onze pels que es barallen,
dotze pels penitents,
tretze pels pelegrins,
tant pel papa com pel rei,
beuen tots sense llei.*

Bibit hera bibit herus
bibit miles, bibit clerus,
bibit ille, bibit illa,
bibit servus, cum ancilla,
bibit velox, bibit piger,
bibit albus, bibit niger,
bibit constants, bibit vagus,
bibit rudis, bibit magus.

Bibit pauper et egrotus,
bibit exul et ignotus,
bibit puer, bibit canus,
bibit presul et decanus,
bibit soror, bibit frater,
bibit anus, bibit mater,
bibit ista, bibit ille
bibunt centum, bibunt mille.

Parum sexcente nummate
Durant, cum immoderate
bibunt omnes sine meta.
Quamvis bibant mente leta,
sic nos rodunt omnes gentes,
et sic erimus egentes.
Qui nos rodunt confundantur
et cum iustis non scribantur.

V - COUR D'AMOURS

15. Amor volat undique

Amor volat undique,
captus est libidine.
Iuvenes, iuvenecule
coniunguntur merito.

Siqua sine socio,
caret omni gaudio;
tenet noctis infima
sub intimo
cordis in custodia:
fit res amarissima.

16. Dies, noxe et omnia

Dies, nox et omnia

*Beu la mestressa, i beu l'amo,
beu el soldat, beu el clergue,
beu ell, beu ella,
beu el criat amb la minyona,
beu l'espavilat, beu l'indolent
beu el blanc, beu el negre,
beu el tranquil, beu el rodamon,
beu l'ignorant, beu el màgic.*

*Beu el pobre i el malalt,
beu l'exiliat i el desconegut,
beu el noi et el vell canós,
beu el bisbe i el degà,
beu la germana, beu el germà,
beu l'àvia, beu la mare,
beu aquesta, beu aquell,
beuen cent, beuen mil.*

*Poc duren sis-centes
monedes quan desmesuradament
beuen tots sense treva,
encara que beguin alegrement;
així tothom ens rosegà,
i per això sempre serem pobres.
Aquells que ens roseguen, que es perdin
i no siguin inscrits entre els justos.*

V - CORT D'AMORS

15. L'amor vola per tot arreu

*L'amor vola per tot arreu;
és pres pel desig.
Joves i jovenetes
s'uneixen per la seva gràcia.*

*Si alguna es queda sense company,
també es queda privada de tot goig,
i té una profunda nit
en el més fons
del seu cor, guardada.
I no hi ha cosa més amarga!*

16. El dia, la nit i tot

El dia, la nit i tot

michi sunt contraria;
virginum colloquia
me fay planszer,
oy suvenz suspirer,
plu me fay temer.

O sodales, ludite,
vos qui scitis dicite
michi mesto parcite,
grand ey dolur
attamen consulite
per voster honor.

Tua pulchra facies
me fey planszer milies,
pectus habet glacies.
A remender
statim vivus fierem
per un baser.

17. Stetit puella

Stetit puella
rufa tunica;
si quis eam tetigit,
tunica crepuit.
Eia.

Stetit puella
tamquam rosula;
facie splenduit,
os eius fioruit.
Eia.

18. Circa mea pectora

Circa mea pectora
multa sunt suspiria
de tua pulchritudine,
que me ledunt misere.

Manda liet,
Manda liet,
min geselle
chumet niet.

Tui lucent oculi

*m'és contrari;
parlar amb les noies
em dona plaer,
però sento sovint sospirar
i això em fa por.*

*Companys, jugueu,
i vosaltres que ho sabeu, parleu,
compadiu-vos de mi, que estic trist,
i tinc un gran dolor,
pregueu cura de mi
pel vostre honor.*

*La teva cara bonica
em complau mil vegades
però el pit està glaçat
i això cal arreglar-ho.
Em sentiria al punt de reviure
amb un petó.*

17. Hi havia una noia

*Hi havia una noia
amb un vestit vermell;
si algú la tocava
el vestit cruixia.
Eia!*

*Hi havia una noia
com un roseta:
la cara resplendent
i els llavis com una flor.
Eia!*

18. Al voltant del meu pit

*Al voltant del meu pit
tot són sospirs f
ets per la teva bellesa
que em fa entristir.*

*Ves, cançoneta, ves,
que el meu estimat no ve.*

Els teus ulls llueixen

sicut solis radii,
sicut splendor fulguris
luceam donat tenebris.

Manda liet,
Manda liet,
min geselle
chumet niet.

Vellet deus, vellent dii
quod mente proposui:
ut eius virginea
reserasset vincula.

Manda liet,
Manda liet,
min geselle
chumet niet.

19. Si puer cum puellula

Si puer cum puellula
moraretur in cellula,
felix coniunctio.
Amore suscrescente
pariter e medio
avulso procul tedio,
fit ludus ineffabilis
membris, lacertis, labii.

20. Veni, veni, venias

Veni, veni, venias.
ne me mori facias
hyrca, hyrca, nazaza,
trillirivos...

Pulchra tibi facies
oculorum acies,
capillorum series,
o quam clara species!

Rosa rubicundior,
lilio candidior
omnibus formosior,
semper in te glorior!

*com els raigs del sol,
talment l'esplendor d'un llampec
dona llum a les tenebres.*

*Ves, cançoneta, ves,
que el meu estimat no ve.*

*Déu ho vulgui, i que ho vulguin els déus
allò que m'he proposat:
que pugui deslligar
els seus vincles virginals.*

*Ves, cançoneta, ves,
que el meu estimat no ve.*

19. Si un noiet i una donzella

*Si un noiet i una donzella
es reuneixen en una cambreta,
quina felicitat unió!
I fent créixer el desig
entre els dos,
i perdent la vergonya
es lliuren a un joc inefable
amb els membres, braços i llavis.*

20. Vine, vine, vull que vinguis!

*Vine, vine, vull que vinguis!
no em facis morir!
Hyrca, hyrca
nazaza trillirivos!*

*Bonica és la teva cara
i els teus ulls penetrants,
i els flocs dels teus cabells,
oh quanta bellesa resplendent!*

*Ets més vermella que la rosa,
més blanca que el liri,
més formosa que tot,
sempre amb tu soc glorificat!*

21. In truitina

In trutina mentis dubia
fluctuant contraria
lascivus amor et pudicitia.
Sed eligo quod video,
collum iugo prebeo:
ad iugum tamen suave transeo.

22. Tempus es iocundum

Tempus est iocundum,
o virgines,
modo congaudete
vos iuvenes.

Oh, oh, oh,
totus floreo,
iam amore virginali totus ardeo,
novus, novus amor est, quo pereo.

Mea me confortat
Promissio,
mea me deportat

Oh, oh, oh,
totus floreo,
iam amore virginali totus ardeo,
novus, novus amor est, quo pereo.

Tempore brumali
vir patiens
animo vernali
lasciviens.

Oh, oh, oh,
totus floreo,
iam amore virginali totus ardeo,
novus, novus amor est, quo pereo.

Mea mecum ludit
virginitas,
mea me detrudivit
simplicitas.

21. En la balança

*En la balança vacil·lant de la ment
fluctuen els contraris:
l'amor lasciu i la castedat.
Però jo escullo allò que veig
i ofereixo el meu coll al jou;
passo, tanmateix, sota un jou ben plaent.*

22. Ara és el temps de jugar

*Ara és el temps de jugar,
donzelles!,
alegreu-vos-en
vosaltres, els joves!
Oh! Oh! tot en mi floreix!
Ara tot jo cremo
per l'amor d'una noieta;
nou, nou és l'amor
que em fa morir!*

*Em conforta
la promesa,
i em desespera
la negativa.*

*Oh! Oh! tot en mi floreix!
Ara tot jo cremo
per l'amor d'una noieta;
nou, nou és l'amor
que em fa morir!*

*Durant el temps hivernal
soc un home pacient,
i quan ve el bon temp
sel meu ànim es torna lasciu.*

*Oh! Oh! tot en mi floreix!
Ara tot jo cremo
per l'amor d'una noieta;
nou, nou és l'amor
que em fa morir!*

*La donzellea
juga amb mi,
la ingenuïtat
em perd.*

Oh, oh, oh,
totus floreo,
iam amore virginali
totus ardeo,
novus, novus amor
est, quo pereo.

Veni, domicella,
cum gaudio,
veni, veni, pulchra
iam pereo.

Oh, oh, oh,
totus floreo,
iam amore virginali
totus ardeo,
novus, novus amor
est, quo pereo.

23. Dulcissime

Dulcissime,
totam tibi subdo me!

24. Ave formosissima

Ave formosissima,
gemma pretiosa,
ave decus virginum,
virgo gloriosa,
ave mundi luminar
ave mundi rosa,
Blanziflor et Helena
Venus generosa!

VI - FORTUNA IMPERATRIX MUNDI

25. O Fortuna

O Fortuna,
velut Luna
statu variabilis,
semper crescis aut decrescis;
vita detestabilis
nunc obdurat
et tunc curat

*Oh! Oh! tot en mi floreix!
Ara tot jo cremo
per l'amor d'una noieta;
nou, nou és l'amor
que em fa morir!*

*Vine, noieta,
a gaudir amb mi!
Vine, vine, bonica!
que em moro!*

*Oh! Oh! tot en mi floreix!
Ara tot jo cremo
per l'amor d'una noieta;
nou, nou és l'amor
que em fa morir!*

23. Dolcíssim

*Dolcíssim,
tota sencera em lliuro a tu!*

24. Salut, formosíssima

*Salut, formosíssima,
gemma preciosa,
salut, virtut de les donzelles,
verge gloriosa;
salut, llum del món,
salut, rosa del món,
Blancaflor i Helena,
Venus generosa!*

VI - FORTUNA, EMPERADRIU DEL MÓN

25. Oh! Fortuna

*Oh! Fortuna
com la lluna
ets d'estat variable,
sempre creixes
o bé minves;
la vida detestable
a vegades es desentén*

ludo mentis aciem,
egestatem,
potestatem
dissolvit ut glaciem.

Sors immanis
et inanis,
rota tu volubilis,
status malus,
vana salus
semper dissolubilis,
obumbrata
et velata
michi quoque niteris;
nunc per ludum
dorsum nudum
fero tui sceleris.

Sors salutis
et virtutis
michi nunc contraria,
est affectus
et defectus
semper in angaria.
Hac in hora
sine mora
corde pulsum tangite;
quod per sortem
sternit fortem,
mecum omnes plangite!

*a vegades es preocupa
de l'agudesa de la ment
com si fos un joc
i la pobresa i el poder
dissol com el gel.*

*Sort ferotge
i vana
ets una roda que gira;
estat insegur,
i vana salvació,
sempre fonedissa;
tenebrosa
i amagada
també et gires contra mi;
i ara jo, pel joc,
vaig amb l'esquena nua
per la teva culpa cruel.*

*La sort, en la salut
i en la virtut
m'és ara contrària;
el guany
i la pèrdua
són sempre motius d'angoixa.
Ara mateix
sense tardança
polseu les cordes,
perquè la sort
fa que caigui el fort,
planyeu-vos tots amb mi!*

Traducció: **Joan Pagès** (filòleg) i **Xavier Chavarría** (musicòleg).

ADDA Simfònica Alicante

Josep Vicent, director titular

PRIMER VIOLÍ

Ayako Tanaka *concertino*
Anna Korpalska
Anna Sibila
Magdalena Gacek
Pavel Penev
Anastassia Kondakova
Rodrigo Fernandes
Raisa Ulumbekova
Dmytro Demydov
Estefanía del Barrio
María Conrad
Rocío Vilaplana
María Ferrando

SEGON VIOLÍ

Cecilia Silveri
Anna Rubanez
Eva Ortells
Marcos Sanjuan
Josep Ribera
Claudio César Álvarez
Ana Isabel García
María Asensi
Vanja Skokovic
Renata Ulumbekova
Rafael Carrasco
Anna Molla

VIOLA

Lesster Mejías
Máximo Aroca
Paloma Cueto-
Felgueroso
Marta Pérez
Vicent Nogués
Paula Romero
Yana Kucherova
Sergio Vigara
Isabel Pascual

VIOLONCEL

Urszula Kopijkowska
Saem Heo
Pedro Bonilla
Mario Castelló
Zsafia Keleti
Claudia Panach
Belén de la Sagra

CONTRABAIX

Iván Rubido
Damián Rubido
Santiago Costa
Miguel Moreno
Mar Ripoll
Pablo Fernández

FLAUTA

Mayte Abarques
Jordi López
María Antolí
Cristina Romero

OBOÈ

Daniel Rodríguez
Ángela González
Mª Dolores Cases

CLARINET

Jaume Ivorra
Jorge Ripoll
Cristian Molina
Miguel Vallejo

FAGOT

Denise Sun
Xavier Vidal
Fernando Santamaría
Antonio Serrano

TROMPA

Gloria Hijosa
David Melgar
José García
Marc Vicedo

TROMPETA

José Manuel Escobar
Alfonso Cantó
Manuel Latorre
José Quesada

TROMBÓ TENOR

Jaume Pérez
Alejandro Ivorra

TROMBÓ BAIX

Octavio Montava

TUBA

Andrés Alcaraz

TIMBAL

Salvador Soler

PERCUSSió

Rafa Mayans
Joan Tejada
Adrián García
Isabel Zaragoza
Gonzalo Soler
Jesús Darío Iberti
Sergio Alberola
Samuel Wirschun

PIANO

Luis Seguí
Vicent Sendra

ARPA

Paula Vicente
Valentina Casades

Orfeo Donostiarra

José Antonio Sainz Alfaro, director de cor

ORFEON DONOSTIARRA
DONOSTIAKO ORFEOIA

SOPRANOS

Nerea Alberdi
Mónica Arnaiz
María Arruti
Ane Beldarráin
Pilar Catalina
Jone Ceberio
Sara Conde
Irene Del Molino
Silvia Díaz
Adriana García
Mariola Huarte
Salomé Ibarria
June Iturrarte
Amaia Lizarraga
Nerea Mangas
Teodora Oprisor
Mariana Ponochevna
Ana Salaberria
Irati San Millan
Ainhoa Sarasola
Oihane Urdániz
Maialen Urretavizcaya
Lide Villar

ALTS

Elixabete Arabaolaza
Iziar Bueno
Eider Díaz
Usue Eceiza
Lucía Falque
Miren Fernández
Ana Franco
Arantza Gil
Blanca Landa
Maryan Larrea
Lourdes Lasa
Mª Isabel Martin
Liubov Melnyc
Sara Ruiz
María Sorozabal
Amaia Zapirain

TENORS

Agustín Aduriz
Juan Bautista Agirre
Imanol Aizpurua
Álvaro Artano
Rafael Clará
José Mari Esnaola
Jon Etxabe
Néstor Gamboa
Oier Gamboa
Pedro Heredia
Jon Larrauri
Ritxar Maritxalar
Javier Munain
José Luis Ormaetxea
Jon Oronoz
Javier Puente
Diego San Millan
Imanol Tapia
Fran Torres
Iñigo Vivanco

BAIXOS

Juan Achucarro
José Luis Aramburu
Eneko Aranburu
Urko Arriandiaga
Gotzon Arrizabalaga
Juantxo Arza
Javier Bellosa
Fermín Butini
Carlos Carra
Nicolás Corta
Juan Mari Echeberria
Aitor Etxenike
Aritz González
Pablo Gonzalo
Errapel Ibarloza
Xabier Sarasola
Jon Urdapilleta
Miguel Valencia
Isaac Valle
Jon Zabalza
Mikel Zubiria

VANGUARDISTA

1. (m. i f.) Persona que va per davant.
Que s'emociona amb la música clàssica.
Subscriber de La Vanguardia.

Orgullosos dels nostres més de **150.000 subscribers**,
que estimen la cultura i vibren amb cada representació musical.

Suma't a

LA VANGUARDIA

CUINA OBERTA tots els dies de 13h a 00h

**RESTAURANT OFICIAL DEL
BCN CLÀSSICS**

VINE A SOPAR AMB LA TEVA ENTRADA DEL

CONCERT I ET CONVIDEM A UNA COPA DE CAVA

Passeig Isabel II, 14
08003 Barcelona

@7Portes

www.7portes.com

reserves@7portes.com
Tif. 93 319 30 33

ADDA Simfònica Alicante

*Nominada al GRAMMY® i Latin GRAMMY® 2023 & 2024.
Doblement premiada per l'Acadèmia de la Música d'Espanya.*

Orquestra simfònica estable de la Fundació de la Comunitat Valenciana – ADDA, és alhora l'orquestra resident de l'Auditori de la Diputació d'Alacant. Ha esdevingut una part important de la vida musical valenciana, amb presència al Palau de les Arts Reina Sofia (ENSEMS 19/20/21/22/23) i actuacions en festivals d'arreu d'Espanya. Va debutar internacionalment el 2022 amb un aclamat doble concert a Berlín i als festivals Berlioz i Ljubljana.

La temporada 2024/2025 col·labora amb artistes de la talla de Pinchas Zukerman, Asun Noales, Yeol Eum Son, Judith Jáuregui, Pablo Sainz Villegas o Daniel Oyarzábal. Sota la direcció de Josep Vicent, destaquen projectes amb l'Orfeó Donostiarra a l'Auditori Nacional, al Palau de la Música Catalana i a l'Auditori de Saragossa; el Ballet escènic *Romeu i Julieta* de Prokófiev; participacions al Festival Ljubljana 2025 i al Festival Berlioz; i una gira pel Japó.

La seva capacitat d'innovació, el dinamisme, la versatilitat estilística i el talent dels seus músics la converteixen en una orquestra amb activitats pedagogicoescèniques i concerts socials (en residències i hospitals). Ha desenvolupat una intensa producció per als segells Warner Classics, Aria Classics, Parma Recordings, Discmedi, IMM Klassik..., i ha aconseguit quatre vegades el Melòman d'Or. Ha estat nominada per segon any consecutiu als Grammy i Latin Grammy 2023 i 2024 pels àlbums *Ritmo*, *The Chick Corea Symphony Tribute* i *Latin Rites*.

Li han deixat empremta directors i solistes de renom com Valery Gergiev, María João Pires, Javier Perianes, Paquito D'Rivera, les germanes Katia i Marielle Labèque, Joaquín Riquelme, Juan Pérez Floristán, Ginesa Ortega, Denis Kozhukhin, Ángeles Blancas, Ramón Vargas, Pacho Flores, Spanish Brass, Jurjen Hempel, Carles Magraner, Joaquín Achúcarro, Juan Manuel Cañizares i Marina Heredia, entre d'altres.

Entre els projectes més importants liderats pel seu director titular, destaquen les produccions d'òpera i escèniques dissenyades conjuntament amb Emilio Sagi o Carlus Padrissa i *La Fura dels Baus* (*Amor Brujo*, *Carmen*, *La bohème*, *La Creació*, *Carmina Burana*, *Pastoral for the Planet...*), el jazz simfònic del Chick Corea Symphony Tribute, la integral audiovisual dels ballets de Stravinski o les estrenes mundials d'obres de Campogrande, Navarro, Passenier, Nyman, Egea, Cano, Mora, England i Mula.

Amb la seva imparabile trajectòria artística, ADDA Simfònica Alacant i Josep Vicent han esdevingut una imprescindible marca cultural del seu territori.

Josep Vicent

Director

Ha estat nominat per segon any consecutiu en sis categories als Grammy i Latin Grammy pels àlbums *Ritmo* i *Latin Rites* al capdavant d'ADDA Simfònica, de la qual és director artístic i titular. El 2024 ha rebut el Premi de l'Academia Española de la Música.

Músic polifacètic i amb una àmplia trajectòria internacional, ha estat al capdavant d'alguns dels conjunts simfònics més prestigiosos: London Symphony, Teatre Mariinski, Filharmònica de Sant Petersburg, Filharmònica Eslovena, Orchestre de Chambre de Paris, Royal Philharmonic, Residentie Orkest, Arthur Rubinstein Philharmonie, Ràdio d'Holanda, Teatro Colón, Royal Philharmonic, Orquestra de Kíiv, Gewandhaus Leipzig, New World Symphony Orchestra Miami, Orquestra Nacional de España, Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya, simfòniques de Milà, Liverpool, Rotterdam, Madrid, Palau de Les Arts i Durban, Filharmònica de Cracòvia, ONB, Argovia Philharmonic i les simfòniques nacionals de Bèlgica, Xile, Uruguai, Mèxic i el Brasil, entre d'altres.

Va ser director titular de la Simfònica de les Balears i de Jeunesses Musicales World Orchestra (2005-2015), amb més de quinze gires conjuntes i activitat de cooperació diplomàtica en quatre continents. Recentment ha debutat amb les formacions següents: Filarmónica de Buenos Aires, WDR, Opéra de Rouen, Orchestre National de Lille i Orquestra Sinfónica del Principado de Asturias en el concert dels Premis Princesa d'Astúries. Aquesta temporada torna al capdavant de l'Orquestra de València, l'Orchestra Sinfonica di Milano, l'Orquestra de Radio Televisión Española, la Filharmònica d'Eslovàquia i la Filarmonica Arturo Toscanini. Pioner en l'exploració de nous formats, dirigeix produccions escèniques i operístiques al Teatro Real de Madrid, Théâtre Royal La Monnaie, Liceu de Barcelona, Leipzig Oper, Teatro Colón, Festival de Peralada i Teatro de la Maestranza de Sevilla.

Treballa com a director musical amb la Fura del Baus des de 2014. Ha estrenat centenars d'obres de creació i ha estat director artístic del Festival Xenakis, del Festival Nits de la Mediterrània i de l'Stichting Slagwerkgroup Amsterdam.

Ha estat guardonat amb el Premi d'Interpretació de Joventuts Musicals, el Premi de les Arts Ciutat de València 2013 i el Premi Óscar Esplá Ciutat d'Alacant. És ambaixador internacional designat per Federico Mayor Zaragoza per a la Fundació Cultura de Pau. Col·labora amb solistes com Maria João Pires, les germanes Katia i Marielle Labèque, Pinchas Zukerman, Paquito D'Rivera, Fumiaki Miura, Ramón Vargas i Irène Theorin, entre d'altres, als festivals i sales més prestigiosos, com ara Carnegie Hall, Concertgebouw, Berlin Philharmonie, Royal Albert Hall, Festival de Ljubljana o Berlioz Festival.

La seva àmplia discografia es troba a Warner Classics, Aria Classics, Etcetera Records, Columna Música o Deutsche Grammophone.

Orfeó Donostiarra

És una de les agrupacions corals més importants d'Europa. El seu repertori comprèn obres simfonicocorals, òperes, sarsueles i un gran nombre d'obres de folklore i polifonia. Manté l'esperit de cor amateur amb una dedicació professional capaç d'oferir una mitjana de 35-40 concerts a l'any. El director n'és José Antonio Sainz Alfaro.

Participa als festivals de música més importants d'Espanya. És incondicional del de Sant Sebastià (Quinzena Musical), que el 1997 li va atorgar la Medalla d'Or, i del de Santander, i ha participat als de les Canàries, Granada, Peralada, Conca i Sòria. Ha estat present als festivals europeus de Salzburg, el Rhin, la Triennial del Rhur, Lucerna, Saint-Denis de París, Chorégies d'Orange, Radio France, Montpeller i BBC Proms.

D'entre les actuacions internacionals destaquen les de les filharmòniques de París (2019 i 2015), Munic (2018), Rotterdam (2018), els BBC Proms (2017), Lucerna (2016), la Salle Pleyel de París o la Halle aux Grains de Tolosa de Llenguadoc. Ha col·laborat amb les filharmòniques de la BBC, Berlín, Txeca, Dresden, Israel, Los Angeles, Nova York i La Scala; English Chamber, les simfòniques d'Hamburg, Istanbul i Londres, l'Orquestra del Festival de Lucerna, l'Orquestra Nacional del Capitoli de Tolosa de Llenguadoc, l'Orquestra del Teatro São Carlos, la Simfònica de Galícia, l'Orquestra Simfònica de la Ràdio de Viena, l'Orquestra Nacional d'Espanya, les simfòniques de Madrid, Tenerife, Juvenil de Veneçuela, RTVE, Teatre Mariinski, l'Orquestra Simfònica de la Ràdio de Frankfurt, la Reial Orquestra Simfònica de Sevilla, l'Orquestra Simfònica de la Ràdio de Berlín, la Nacional Russa, la Nacional d'Òpera de Sofia, la Royal Philharmonic i la West-Eastern Divan Orchestra.

L'Orfeó Donostiarra ha estat dirigit per Abbado, Argenta, Barenboim, Chailly, Dudamel, Frühbeck, Gergiev, Gimeno, Heras-Casado, López Cobos, Maag, Makerras, Maazel, Markevich, Masur, Mehta, Mena, Muti, Nézet-Séguin, Ozawa, Pletnev, Rattle, Salonen, Saraste, Sokhiev, Stokowski, Temirkanov, Ticciati, Pablo Pérez o Zedda.

Dels seus més de dos-cents enregistraments, destaquen per a Accentus, el 2017, la *Vuitena simfonia* de Mahler al Festival de Lucerna sota la direcció de Riccardo Chailly, i per a Euroarts, el 2003, la *Segona simfonia* de Mahler, amb l'Orquestra del Festival de Lucerna sota la direcció de Claudio Abbado.

D'entre els nombrosos guardons obtinguts ressalten: 1941, Premi Nacional de la Música; 1975, Medalla d'Or de Belles Arts; 1984, Premi Príncep d'Astúries de les Arts; 1985, Medalla d'Or de Guipúscoa; i 1997, Basc Universal.

José Antonio Sainz Alfaro

Director de cor

Nascut a Sant Sebastià el 1956, es va llicenciar en Ciències Físiques i ha estat vinculat a la música vocacionalment i professionalment des de molt jove. Va cursar estudis musicals al conservatori de la seva ciutat natal amb Francisco Escudero i Tomás Aragüés i va continuar la seva formació fent diversos cursos de direcció coral a l'estranger.

Entre 1980 i 1988 va dirigir la Coral San Ignacio i va desenvolupar una important tasca pedagògica a la Federació de Cors de Guipúscoa.

Va ingressar com a baríton a l'Orfeó Donostiarra el 1974. En els anys vuitanta va col·laborar íntimament amb el titular de la formació, Antxon Ayestarán. Nomenat subdirector, va contribuir a la preparació de noves obres. Després de la mort sobtada d'Ayestarán el 1986, es va posar al capdavant de l'Orfeó i va iniciar una nova etapa caracteritzada per la seva presència en escenaris internacionals i l'ampliació del seu repertori. Aquesta tasca va ser reconeguda per Ràdio Nacional d'Espanya, que el 1992 li va concedir el premi L'UII Crític de música.

D'entre els nombrosos enregistraments destaca el CD Orfeón 1987-1997. *Entre lo sagrado y lo profano* (disc de platí); la *Missa de Rèquiem* de Verdi (EMI 2003), nominat per als Grammy en la categoria de «Millor Actuació Coral», nominació que va compartir amb el director dels altres cors que van participar en aquest enregistrament: el Cor de la Ràdio Sueca i el Cor de Cambra Eric Ericson. També de 2003 és el CD que inclou la *Simfonia núm. 2 en do menor* de Mahler, enregistrat al Festival de Lucerna sota la direcció d'Abbado amb l'Orquestra del Festival de Lucerna (diapasó d'or), i el CD *Canciones* (disc d'or).

Fa més de dues dècades va iniciar una nova etapa com a director d'orquestra que l'ha dut a posar-se al capdavant de diferents agrupacions musicals, com la Filharmònica Nacional de Letònia, la Simfònica de RTVE, la Simfònica d'Euskadi, l'Orquestra Nacional Russa, la Simfònica d'Istanbul, la Filharmònica de Pomerània, l'Orquestra Simfònica de l'Òpera Nacional de Sofia, la Filharmònica George Enescu de Bucarest, la Filharmònica de Madrid, l'Orquestra del Teatre San Carlos de Lisboa, la Simfònica del Vallès i l'Orquestra de Màlaga, amb les quals ha revisat, juntament amb l'Orfeó, una bona part del repertori simfonicocoral més compromès.

Sabrina Gárdez

Soprano

© Guille Granda

La temporada 2024-2025 debutarà al Gran Teatre del Liceu interpretant el paper de Lisa a *La sonnambula* de Bellini i al Teatre de la Maestranza amb *Iphigénie en Tauride* de Gluck, farà una gira per Espanya interpretant els *Carmina Burana* de Carl Orff amb l'ADDA Simfònica i l'Orfeó Donostiarra, i també interpretarà el paper de Musetta de *La bohème* de Puccini a la Fundació Òpera de Catalunya.

La temporada 2023-2024 va debutar a l'ADDA d'Alacant amb el paper de Carmela a *La vida breve* de Falla, va participar al Festival Musika-Música de Bilbao, va fer una gira de recitals per Espanya amb Juventudes Musicales de España i Joventuts Musicals de Catalunya i va oferir un recital de sarsuela amb la Banda Municipal de Sòria. A més, va tornar al Festival Donizetti i al Festival Rossini per col·laborar en diversos recitals.

El 2023 va passar per l'Accademia Rossiniana de Pesaro, on va interpretar el paper de Madama Cortese a *Il viaggio a Reims* de Rossini, i pel Festival Donizetti de Bèrgam amb *Il diluvio universale* de Donizzetti, dirigida per Riccardo Frizza, i *Il piccolo compositore di musica* de Mayr.

Rafael Quirant

Sopranista

Guanyador del concurs de cant de Juventudes Musicales de España el 2021, ha treballat a l'Auditori Nacional de Madrid i a l'Auditori de Barcelona i ha debutat al Festival de Torroella de Montgrí. Ha col·laborat amb artistes com ara Núria Rial, Xavier Sabata, Olga Pitarch, Juan de la Rubia, Francesca Sales, Silvia Vázquez i Pedro Quiralte. Entre els seus darrers compromisos destaca la seva col·laboració amb el conjunt Vespres d'Arnadí, dirigit per Dani Espasa, a l'òpera *Amadigi di Gaula* de Händel i a *Giuseppe Riconosciuto* de Domènec Terradellas, i la gira amb ADDA Simfònica i l'Orfeó Donostiarra interpretant *Carmina Burana* de Carl Orff.

Quirant és membre del grup barroc Il Dolce Incontro, que treballa incansablement per fer-se un lloc entre els grups barrocs més destacats a l'Estat espanyol. A més, és col·laborador habitual de les orquestres de la província de Castelló i de la Comunitat Valenciana, entre les quals destaquen la Banda Primitiva de Lliria, l'Orquestra de la Universitat de València, l'Orquestra del Conservatori de Música «Joaquín Rodrigo» de València, l'Orquestra Simfònica Belles Arts, l'Orquestra del Centre Instructiu d'Art i Cultura de la Vall d'Uixó i l'Orquestra de l'Ateneu Musical Schola Cantorum també de la Vall d'Uixó.

Milan Perišić

Baríton

© A. Bofill

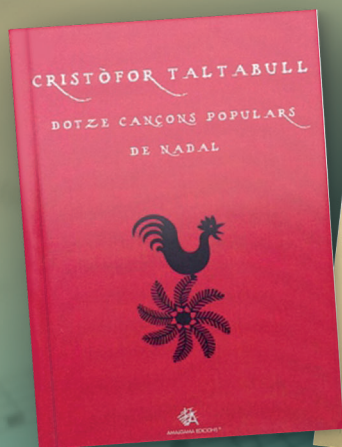
Nascut a Novi Sad (Sèrbia), ha merescut, entre d'altres, el primer premi del Concurs Internacional de Cant Josep Palet 2023 (Martorell), el primer premi del Concurs Internacional de Les Corts 2023 (Barcelona) i el primer premi del BA Lirica International Voice Competition 2023 (Itàlia).

Estrena la temporada 2024-2025 amb dues produccions de *Carmina Burana* de Carl Orff, en primer lloc, amb la Reial Orquestra Simfònica de Sevilla, i posteriorment en gira per Espanya amb ADDA Simfònica i l'Orfeó Donostiarra. Seguirà amb debuts a l'Òpera Nacional de París, interpretant el paper d'un Député flamand a *Don Carlo* de Verdi, i al Teatre Principal de Palma en el paper de Malatesta de *Don Pasquale* de Donizetti. També cal destacar el seu Marcello a *La bohème*, dins la temporada de la Fundació Òpera Catalunya, i el seu retorn al Gran Teatre del Liceu interpretant el paper de Bernardo a *West Side Story* sota la batuta de Gustavo Dudamel.

Així mateix destaca en el paper de Scarus en l'estrena europea de l'òpera *Antony & Cleopatra* de John Adams al Gran Teatre del Liceu o en el de L'Horloge comtoise a *L'enfant et les sortilèges* de Ravel a l'Òpera de Tenerife.

Ha treballat amb directors musicals com Giacomo Sagripanti, Jordi Savall, Henrik Nánási, John Adams i Mark Wigglesworth, i amb directors escènics com Barry Kosky, Elkhanah Pulitzer i Calixto Bieito.

Compromesos amb el patrimoni musical català

Aquest **Nadal**, confia en dos grans clàssics

Consulta el nostre catàleg:
www.trito.cat

Notes al programa

Imaginar allò remot

L'evocació de temps i espais remots tractats des de la idealització i la fantasia és una característica que enllaça les dues obres d'aquest programa de concert. D'acord amb les seves paraules, Maurice Ravel va voler reflectir en el ballet *Daphnis et Chloe* «un vast fresc musical, menys relacionat amb l'arcaisme que amb la fidelitat a la Grècia dels meus somnis, que és similar a aquella imaginada i pintada pels pintors francesos de finals del segle XVIII», és a dir, va reflectir en la seva obra una Arcàdia, una idealització del món grecollatí, del qual prové l'argument de l'obra. Per part seva, Carl Orff buscava en els seus arguments antics i llegendaris «l'expressió de les realitats espirituals». «Escriu per al teatre per transmetre una actitud espiritual», afirma. L'un i l'altre van concebre les obres que escoltarem en concert per ser desplegadas amb escena i moviment (posin la imaginació en marxa!).

Maurice Ravel Suite núm. 2 de Daphnis et Chloé

Una de les grans «revolucions» escèniques al París d'inicis del segle XX va ser l'arribada de la companyia dels Ballets Russos liderada per l'empresari Serguei Diàghilev. La seva concepció del ballet com una «obra d'art total», en la qual conflueixen el llenguatge musical, el coreogràfic i l'escènic en igualtat de condicions, va suposar una renovació del cànon del ballet i va obrir la porta a dos aspectes fonamentals: la renovació creativa, apostant per una mena d'espectacle racial, exòtic i avantguardista, i el treball en equip de grans professionals creatius, com l'escenògraf Leon Bakst, el coreògraf Mikhaïl Fokine, pintors com Picasso i Matisse, o compositors com Debussy, Stravinski o Ravel. A aquest últim li va fascinar el concepte artístic, motiu pel qual va acceptar de col·laborar amb la companyia per primera vegada amb la creació de *Daphnis et Chloe*, un ballet amb coreografia de Fokine i escenografia i vestuari de Bakst en el qual el compositor va treballar entre els anys 1909 i 1912. El llibret es basava en el relat homònim de l'escriptor grec Longus (segle II dC) sobre el descobriment de l'amor per part de dos joves pastors que han estat criats plegats en la infantesa i la seva peripècia en un entorn idíl·lic en el qual allò pastoral es creua amb allò diví per mitjà de la intervenció del déu Pan.

El procés creatiu va ser llarg —van transcórrer tres anys des de l'inici fins a l'estrena el 8 de juny de 1812 al Théâtre du Châtelet— i els conflictes entre coreògraf i compositor van ser constants, en bona part perquè Ravel es va agafar la seva feina molt seriosament i en cap moment va consentir que la música es convertís en un mitjà; el seu art era un fi en l'obra (el subtítol «simfonia coreogràfica» ja ho suggereix) en idear una partitura en la qual destaquen tres elements: la riquesa harmònica (acords complexos, síntesis d'elements tonals i modals i préstecs d'escala exòtiques); la rítmica, amb la seva característica superposició de baixos obstinats (motius musicals que es reiteren de manera circular generant efectes dinàmics) i la prodigiosa imaginació tímbrica, de la qual Ravel és un mestre consagrat. La seva gran orquestra destaca en el desplegament de tímbrics molt suggestives, amb una atenció especial al vent-fusta (sonoritat de pastors per antonomàsia), a la varietat d'instruments de percussió i a la integració del cor com a element tímbric (a boca closa, sense intenció discursiva, com un instrument més de l'orquestra), un cor del qual Diàghilev va prescindir sense permís de Ravel en l'estrena del ballet a Londres el 1914, fet que va generar un gran enuig per part del compositor.

La segona suite està composta per números relatius al darrer dels tres quadres que componen el ballet. Comença amb el famós «Lever du jour», una de les albaes més belles creades en la història de la música. La sensació d'ascensió i progressiva lluminositat és aconseguida per mitjà de l'entrada gradual dels instruments, que es van afegint al moviment circular inicial de flautes i arpa, la qual cosa genera una superposició de baixos obstinats que es densifica progressivament i en la qual s'integren gestos breus del vent-fusta en forma de cants d'ocells i una secció de corda encarregada d'entonar el tema principal en forma d'un emocionant himne. El segueix «Pantomime», joc mímic entre Dafne i Cloe, que al seu torn recrea el romanç entre Pan i Sirinx; prodigios diàleg d'oboès i corn anglès que desencadenarà un suggeridor solo de flauta, veu del déu Pan emparentada amb els arabescos debussynians del cèlebre *Prélude à l'après-midi d'un faune*. Tot això, embolcallat amb arpegis de l'arpa, que realcen l'atmosfera idíl·lica i mítica, i l'intens tema de l'amor, que sonarà a la secció central de la peça. Tanca l'obra, encadenada a la peça anterior, la «Danse Générale», una gran bacanal col·lectiva que trenca la intimitat precedent i clou l'obra amb un espectacular desplegament d'efectes sonors: sobtats crescendos, *glissandi*, ascensos i descensos frenètics i ràpids moviments circulars que es corresponen amb els característics remolins coreogràfics de Fokine. Tot això sota el suport dels baixos obstinats de la percussió, amb l'efecte ritual i atàvic que generen.

Carl Orff Carmina Burana

La cantata escènica *Carmina Burana*, estrenada a l'Òpera de Frankfurt el 8 de juny de 1937, va ser concebuda per ser escenificada amb una interacció entre música, dansa, coreografia i acció dramàtica, una mena d'integració artística que tenia en el teatre grec el seu referent i que comportava la intenció d'Orff de crear una obra que seguís el tòpic del *theatrum mundi*: la representació del món com a teatre, com una ficció intercedida per forces sobrehumanes que el dirigeixen sense que els pobres mortals ho sapiguem.

Les seves fonts remeten al *Codex Buranus*, un conjunt de més de dos-cents poemes de moral dissoluta escrits per goliards (monjos que abandonaven els ordes religiosos, estudiants errants...), dels quals Orff en va seleccionar vint-i-quatre i els va agrupar en la seva obra en tres grans parts. La primera, *Primavera* (núms. 3-10), cants a la natura, al sol, a l'alegria, amb el tòpic del *carpe diem* bategant a cada vers. La segona, *A la taverna* (núms. 11-14), apologies a la beguda i a la vida errant i depravada. La tercera, *La cort d'amor*, invitació a la trobada amorosa i desplegament d'erotisme.

Com a pròleg i epíleg, la coneguda salutació a la deessa Fortuna, presentada com a majestat a la qual la humanitat es rendeix. El seu baix obstinat rítmic, l'estret contorn melòdic reiteratiu (emparentat amb la seqüència gregoriana del *dies irae* que porta implícita la por de la humanitat davant el judici final), els seus dinàmics contrastos sobtats i l'implacable acompanyament del timbal generen un resultat autoritari i aterridor, integrat plenament en el nostre inconscient col·lectiu gràcies a la seva integració fins a l'avorriment en la cinematografia, la publicitat i la televisió.

Orff va concebre l'obra per a un gran dispositiu vocal: tres solistes (soprano, baríton i tenor, que funcionen com tres personatges al·legòrics), cor de nens i un cor d'adults que es desdobra en cinc (cor, cor *piccolo*, cor masculí, cor masculí reduït i cor femení). Requereix una àmplia orquestra amb una secció de percussió especialment extensa.

Escrita enmig de l'obscur mandat d'Adolf Hitler, les característiques musicals s'adscriuen, en bona part, al vitalisme, aquest estil caracteritzat per l'energia rítmica i la senzillesa tonal que tant agradava als dictadors del moment; però, a més, hi ha altres números que amaguen un parentiu amb les fórmules del cabaret berlinès, tant en els recitats com en l'estil de la música lleugera del moment, una característica que no van passar per alt alguns crítics del moment i que va posar

en qüestió la pertinença de l'obra als preceptes morals del *Reich*. Malgrat tot, l'obra va ser un gran èxit i s'hi va veure una projecció dels ideals col·lectius del *Volk*, del poble.

Orff, del qual, malgrat la seva col·laboració amb el règim, no consta ni una sola declaració o testimoniatge que l'identifiqui com a afí a la línia ideològica del nazisme, va saber fer d'aquest fresc neomedieval de superfície ritual i arcaica un cosmos estilístic en el qual també poden trobar-se influències de Bertolt Brecht (amb qui va treballar abans de l'arribada de Hitler al poder), de l'Stravinsky neoclàssic (la referència fonamental, en concret la seva cantata-ballet *Les noces*) o de les músiques balcàniques tradicionals. Un tapís eclèctic fins a la pertorbació nascut d'un dels pitjors girs que la Fortuna va voler donar al segle XX.

Irene de Juan Bernabéu

Egass
barcelona

Joies amb essència

www.egassbarcelona.com

Handmade

© [egassbarcelona](https://www.instagram.com/egassbarcelona)

bcn clàssics

Us desitgem unes
Festes plenes de
moments **Clàssics!**

bcnclassics.cat

bcn
clàssics

IBERMÚSICA
FUNDACIÓ IBERMÚSICA

 TRITÓ

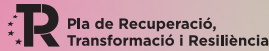

@bcnclassics

Cicle BCN Clàssics 24/25

Organitzen:

Amb el suport de:

Col·laboren:

idealista

Mitjans oficials:

Troba'ns a:

Enamorats, 35
08013 Barcelona

www.bcnclassics.cat
contacte@bcnclassics.cat
93 342 61 75

GAUDIM LA MÚSICA EN SILENCI

MOLTES GRÀCIES!

